

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Mártzius' 29-dikén, 1825.

Francia Ország.

A' Párisi Monitör jelenti, hogy az Austriai Cs. K. Házi, Udvari és Státus Cancellariust, Metternich Ő Herczégységét, a' ki Márczius' 14-dikén reggeli 8 és 9 óra közt oda megérkezett, azon hónapnak 17-dikén magános audientzián fogadta Király Ő Felsége.

A' Londoni Austriai Cs. K. Nagy Követ Eszterházi Pál Ő Herczégége 's a' Bécsi Francia Nagy Követ Marquis Caramán is megérkeztek e' napokban Párisba.

A' Francia külső dolgokra ügyelő Ministernél Báró Damásnál Conferenciát tartottak Márcz. 14-dikén az Austriai és Orosz Császári Nagy Követek 's a' Prusszus Követ, 's ennek végződése után Gróf Pozzo-di-Borgó látogatására ment Metternich Ő Herczégégének, mellyet azon napon a' Párisban lévő több nagy Követek és Követek is cselekedtek. — Metternichné Ő Herczegaszszonysága, ki már régebben Párisba vette útját, úgy elégségtelenedett, hogy féltetni lehet.

Eddig sokak kételkedtek azon, hogy mostanság véghez menne Rheimsban a' Koronázás: de már most nem lehet érán-ta kételkedni, mert már tiszti képpen kihirdettetett, hogy Május' 15-dik napján valósággal meg fog történni. A' törvényhozó Kamarák, mint hogy ők is jelen fognak ezen fényes pompán lenni, az alatt kétség kívül félbe fogják szakasztani tanácskozásait.

Francia Király Ő F. ge a' Sz. Lélek' Rendjével tisztelte-meg Metternich Ő Herczégységét.

Mint hogy most sokszor emlegetjük ezen koronázást, nem gondoljuk, hogy Olvasóink előtt unalmasok leszünk, ha a' Francia Királyi koronázásokrol a' következő jegyzéseket ide teszszük: —

A' X-dik Károly Király' koronáztatása a' XVI-dik Lajos koronáztatására emlékeztet bennünket, a' melly 1776-ban Junius' 11-dikén ment véghez, a' melly azért is nagyon nevezetes volt, hogy abban a' régi Francia Monárkháknak koronázási szokásaik legnagyobb pentossággal megtartattak, 's a' szent Olajos-palaczk ekkor tette az utolsó szolgálatot. Szembetűnt volt ezen alkalmatossággal, hogy a' Király éppen a' Czeremonia-közben kezét a' Koronára tévén, illy megjegyzésre méltó módon szollott: „Nékem ez alkalmatlankodik.“ — Csak-nem hasonlóan szollott volt III-dik Henrik is mikor őtet megkoronázták: „Szurja a' fejem.“ A' III-dik Henrik' erőszakos halála és szavainak hasonlatossága az Udvariaknak meghökkenést sőt félelmet is okozott. Hanem ezen visszaemlékezéseket ennyibe hagyván, szolljunk csak a' koronázásrol: —

Vasárnapon a' mondott Jun. 11-dikén Rheimsban már reggeli 6 órakor mindenek mozgásban valának. Az Érseki Kánonokok, maga az Érsek (Herczeg Roche-Aymont) a' Cardinálisok, az egyéb fő Papság, a' Ministerek, Marschallok, Státustanátsok

sok, Kövötek 's egyebek, a' számokra határozott helyeken megjelentek. Hetedfél órakor a' Világi Pairek is mind helyeikre ülettek régi nevezeteik szerént, mint p. o. a' Burgundiai, Aquitaniai és Normandiai Herczegek, a' Toulousei, Flandriai, Champaignai Grófok 's a' többi. A' Pap-Pairek papi-ingel és Püspöki süveggel jelentek-meg. — A' Laoni és Beauvaisi Püspökök 7 órakor a' Király' elhozására indultak. Előttök az Érseki Kánonokok, 's ezek előtt a' fő Czerimoniamester Marquis-de-Dreux, mentek. A' Király' szobájának ajtajáig egy hosszú fedett folyason mentek végig, a' mellyet, mint a' régi szokás szerént kívántatott, bezárva találtak. A' Kántor vagy Idősb Kánonok a' pálczájával bekopogtatván, belőlről így szollott a' fő Kamarás úr: „Kik vagytok? de az ajtót nem nyitotta-meg. — „Mi a' Királyt keressük“ — így felelt az idősebb Püspök. — „A' Király alszik (meghalt)“ — így szollott belőlről a' fő Kamarás úr. — A' Kántor Kánonok ismét kopogtatott, 's erre is csak az előbbi kérdés és felelet tétettek. — A' harmadik versben is kopogtatván a' Kánonok 's a' Kamarás úr arra most is úgy felelvén, hogy a' Király alszik, erre már most e'képpen szollott a' Papi-Pair (Püspök) — Mi T i z e n h a t o d i k Lajost keressük, kit az Isten nekünk Királynak adott. — Ezen szokra megnyiták az ajtónak két szárnyai, 's a' fő Kamarás úr a' két fő Papot a' Királyhoz vezette, a' ki egy parádé-ágyon feküdt, 's előtte mélyen meghajtották magokat a' fő Papok.

A' Király karmazsin-színű rövid kamisolba (ing forma rövid alsó ruhába) volt öltözve, a' melly arannyal prémezve, 's azon helyeken, hol a' Király' testének meg kellett kenettetni, felhasíttatva volt. Egyéb ruházatja állott: egy hosszú, ezüst matéria, felső ruhából; a' fején egy fekete bársony sipkával, vagy süveggel a' mellyet sorbafűzött gyemántok és tollu-

bokréta ékesítettek. A' Püspök oda adván Ő Felségének a' szentelt vizet így imádkozott: „Mindenható Örök-Isten, ki a' te szolgádat XVI-dik Lajost Királynak választottad, adjad néki azon kegyelmet, hogy Országlása alatt alattvalójának javát előmozditisa, 's hogy az igazság' és egyenesség' útjáról soha el ne távozzék.“ A' könyörgésnek elmondása után két felől karon fogták Ő F.gét a' két fő Papok 's az ágyról leemelvén éneklés és imádkozás közben vezették-el a' feljebb említett folyoson végig a' templomba.

Már most 7 óra lévén a' Szent Olajos palaczkocská is megérkezett. A' Sz. Remigius (S. Remy) Apátursága béli Nagyprior szent pompával, hozta menyezet alatt, mellyet 4 Bárók tartottak, 's a' mellyet Fő személlyek kísérték mint kezesek, kik magokat előre arra kötelezték esküvés által, hogy szemeiket a' szent Olajos-palaczk-ról (*) el nem veszik, és arról, hogy ennek semmi bántódása nem fog történni felelni fognak.

Megérkezvén a' templom' fő ajtaja' elejébe, a' Nagyprior' kezéből az Érsek vette által a' szent palaczkot, ki azt illy szavakkal adta által az Érseknek: „Uram! Az urra bízom ezen drága kintset, mellyet Clovis Királynak 's az utánna következett Királyoknak felkenettetéssekre az ég Szent Remigiusnak küldött; de kérem az urat hogy a' régi szokás szerént kötelezze-el magát, hogy azt nékem a' XVI-dik Lajos Király' felkenettetése után ismét vissza adja. Ezen szavak után, illy esküvést tett-le az Érsek: — „Én tisztelettel által veszem ezen Szent Olajos-palaczkot, 's megígérem az úrnak Papi-szavamra, hogy azt, a' felkenési munka után ismét vissza adom.“

Ezen szók után az Érsek Cardinális de-la-Roche-Aymon a' Nagyprior kezéből a' palaczkotskát elvévén, fel-ment a' kar' felső léptsőjére 's a' szent edényt az Ol-

tárra letette, 's onnét a' Királyhoz men-
vén elfogadta tőlle a' Francia Korona alá
tartozó minden Egyházak eránt való Ol-
talmazást illető esküvést, mellyet a' Ki-
rály ülve és fedett fővel mondott-el.

Az esküvés után az egész Gyüleke-
zetnek megmutatták két Pap-Pairek a' Ki-
rályt 's ezt kérdették: Elfogadjátok-e XVI-
dik Lajos Királyt a' ti Királyotoknak. A'
Gyülekezet mélységes tisztelettel való hal-
gatás által felelt, hogy elfogadja. — Ek-
kor oda tartotta az Érsek az Evangeliumot
a' Királynak, melyre Ő Felsége megeskü-
vén megígérte, hogy a' Szent Léleknek
és Szent Lajosnak Rendjeiket fenntartja,
az utolsó Rendnek Keresztjét mindenkor
hordozni fogja, a' Duellumot tárgya-
zó Ediktumot megtartatja, és a' bánós e-
ránt senkinek kérelmére kedvezéssel nem
fog viseltetni.

Már most kezébe adták Király Ő F.gé-
nek a' Nagy Károly' kardját 's ezt Ő F.ge
által adta az Ország' Nagy Connetabelé-
nek (a' Korona' Nagy Hadi Vezérének), ki
azt az egész koronázási czerimonia alatt
a' hegyivel felfelé a' kezébe tartotta. A'
kard' általadása közben is imádságok tar-
tattak.

Az imádságoknak végződése után meg-
nyitotta a' Misemondó fő Pap a' Szent Ola-
jos palaczkotska' száját, 's néhány tsep-
pet arra való edénykébe töltvén, a' Király
ekkor az Oltár' elibe egy violaszín pár-
nára letérdepelt, 's jobbjá felől az Érsek
is melléje térdeplott, 's mind ketten így
térdepelve maradtak mind addig, míg a'
Püspökök az egész Litaniát eléneklették.
Ekkor mind ketten felállván, az Érsek a'
maga karos székébe be ült, a' Király pe-
dig elejébe letérdepelt, 's a' szent Olajjal,
a' feje' tetején, a' mejjén, a' két vállai közt,
a' jobb és bal vállain, 's a' jobb és bal
könyökein megkenetett. A' kenés közben
különbkülönb imádságokat mondott az
Érsek.

Ezen hét kenések után feladta a' Fő
Kamarás úr a' Királyra a' Tunikát, a'
Dalmatikát, és a' Királyi hölgymenyét-bőr-
palástot, mellyekről azt mondják, hogy e'
három Rendnek, az Al-Diakonusoknak,
Diakonusoknak, és Papoknak symbolu-
maik volnának. — Már most a' Misemon-
dó Pap előtt is letérdelt Ő Felsége 's ezen
állásban a' 8-dik kenetet is elfogadta at-
tól a' jobb tenyerén, 's a' bal keze' te-
nyeréán a' 9-diket, melly az utolsó volt,
's azután ugyan ezen Fő Pap a' Király'
jobb keze' negyedik újára egy gyűrűt du-
gott, melly a' Király és Nép között urak-
kodó egyességnek symboluma szokott len-
ni. Már most az Érsek felvette az Oltárról
az oda tétetett Királyi páltzát 's az úgy
nevezett Igasság' kezét, 's az elsőt a' Ki-
rály' jobb, másikat a' bal kezébe ad-
ta. (**)

Ennek végződésekor a' szokott rend-
tartások szerént megszűnt egy kis ideig a'
Papok' felső foglalatosságok. A' Pecsét-
őrző Nagymester az Oltárra fellépvén a'
Paireket nevenként egyiket a' másik után
a' Koronázás' munkájára elészóllította, a'
kik oda menvén a' Király mellett félkö-
rületet formáltak 's ekkor a' Papság ismét
hozzá fogott a' maga foglalatosságaihoz.
Az Érsek a' Nagy Károly' Koronáját (***)
az oltárról felvévén azt a' Király' fejére
tette, 's ugyan azt ezen szempillantásban
valamint a' Papi úgy a' Világi Pairek is
kezeikkel megillették, melly által azt jelen-
tették, hogy ők a' Királyi Koronát megtarta-
ni és oltalmazni mindég készek lesznek.

Mind ezeknek vége lévén jobb kar-
jánál fogva 's minden Pairektől 's a' Ko-
rona' Nagy Tisztjeitől kísértetve egy thro-
nushoz vezette az Érsek a' Királyt, a' ki
abba a' Papságnak Imádságai közt beült.

Ez is megcsévén levette az Érsek a'
maga' fejéről az Érseki süveget, 's magát a'
Király előtt meghajtván 's őtet megcsokol-
ván e'képpen szollott: — Vivat Rex

in a eternum! Hasonlóképpen cselekedtek a' Papi és Világi Pairek is egymás után. Ekkor a' templom' ajtaji kinyittatván, a' nép abba nagy sokasággal bement, 's minden szegleteken ezen kiáltozás hasogatta a' levegőt egész a' bóltozatig: — *Vive le Roi!*

(*) A' kis Szent Olajos-palaczk (a' Sainte Ampoule), a' Királyok' koronáztatásához kívántató szerek között a' legmegkívántatóbb, egy kisded kerek üvegpalaczk volt, a' melly olly csudálatos Balsammal volt töltve, hogy soha el nem fogyott. Legelőbb az I-ső Clovis felkenettetésekor és koronáztatásakor használták. Tudniillik, mint mondják ekkor hozta az egy fejér galamb az orrán függve a' levegőből Remigius szent Püspöknek, ki a' szokott felkenő Olajról megfejtkezett vala (Ezen sz. Püspök 535-ben halt-meg). A' szent edénykét azután mind a' Sz. Remigius' temetősírjában tartották, kinek jó gondviselés alatt tartatott ép holt-tetemei a' Rona neveztető Apáturság' templomában egy ereklyés-ládában nyugodtak 's a' sz. edényke is hasonlóképpen egy különkülönb színű drágakövekkel kirakatott arany ereklyés ládátskában tartatott.

(**) Ezen páleza napkeleti jó féle gyöngyökkel kirakatott emaillos aranyból készült. A' hossza valami 6 lábnyomni. Ki-álló munkával látszik rajta a' Nagy Károly' képe, kezében az Ország' almáját tartván 's egy széken ülve, a' mellyet két orosz lányok 's két sasok ékesítenek. Az úgy nevezett Igasság' keze pedig egy másfél lábnyomnyi hosszúságú, rubinekkal és jó féle gyöngyökkel kirakatott csupa arany páleza: melynek felső végén egy elefánt csontból való kéz találtatik. Pántlika formára, egymástól hasonló távolságra három jóféle gyöngyből, gránátokból 's több e'félekből álló koszorúk látszanak a' pálczán lefelé körüskörül futni.

(***) Nagy Károlynak ezen Koronája a' S. Denisi Apáturság' templomában tartatik. Aranyból készült 's rubinekkal és Saphirekkel van megrakva és kiczifrázva; karmazsin-atlatz sipka-bélése van; a' felső részén arany lilium áll, mellyet 36 napkeleti jóféle gyöngyök vesznek körül.

Méltó leszen ezen Franczia Királyok koronázásának még egy nevezetes szokásáról megemlékeznünk. A' templomban ezen alkalmatosságra sok minden féle madarakat szoktak szabadon bocsátani, mellyek a' magok elszabadulásának örvendvén vígadózva rebdesnek énekelnek és csirökkölnak a' levegőben, melly által arra emlékeztődnek az emberek, hogy az Ég és Föld' Királyának az Égben angyal, a' levegőben madár, 's a' földön ember imádóji találtatnak.

Spanyol Ország.

Barcellonában illy Hirdetést botsátott közre a' Kataloniai Franczia Kommandáns: — „

„Az alább-irt már tisztiképpen tudtokra adatta az ott lévő Spanyol Tisztikaroknak, hogy az ő hivatala azt parantsolja néki, hogy meg ne engedje az olly politikai büntételekért eshető emberöletéseket, mellyek a' Spanyol Király által meghatározott Amnestiának, vagy pedig az Angouleme Fr. Királyi Princz által engedtetett vagy általa megerőssített Capitulátzióknak előtte történhetek. Illy nyilatkoztatás után azt várhattuk volna, hogy illy fontos határozást nem fognak alattomos álnokság, és minden egyenességtől távol lévő mestersegek által kikerülni próbálni. Mindazonáltal még is megtörtént, hogy Riu Jó'sef, az a' Vadász-katona, ki abból a' seregből való, melly a' csatázó mezőn Lers mellett kapitulált, az Eskuedrai Mozos (politiziai) katonák által fényes nappal elfogattatván, 's a' következő napig

a' politziai háznál tartatván ekkor titkos öltözetben ugyan Mozósok által Febr. 19-dikén a' városból kivitetett, 's e-képpen a' Francia Kommandáns tartozó vigyázása a' Puerta-nuovánál megcsalattatott. Hasonlóképpen kivitetett ezen városból (Barcellonából) mindjárt a' következő napon Febr. 20-dikán jókor reggel egy fedett szekérben egy más fogoly. Egy Bíró és egy Aktuárius mentek utánok 's a' kiket Febr. 21-dikén két Hóhérok követtek. Az utolsó fogolyról nem tudhatjuk, hogy ez is belé volt-e valamely Capitulátzióba foglaltatva, vagy pedig őtet valami egyéb bűnért vitték ki; de rajta leszünk, hogy kitanúlhassuk miért vitték ezt ki. Azonközben már csak az ő titkos kivitettetéssek is elég okul szolgálhat azon Tisztikarok ellen való panaszra, a' kik parantsolatot adtak arra, hogy ezen embereket olly nagy titkolódással vigyék ki a' kapukon, hogy azon vigyázók észre ne vehessék, kikre e-féléknek megvizsgálása van bízattatva. A' Francia Kommandáns nagyon távol lévén attól, hogy az igazságnak kiszolgáltatása' elébe gátot tegyen, sokkal inkább segélleni iparkodik a' Tisztikárokat a' törvényeknek végrehajtásában, hanem más felől a' magános indulatoskodás' elősegéllésére szolgálható visszaélésre se' nyithat ajtót, valamint szintén számadásra se' teheti ki magát olly cselekedetek miatt, mellyek az ő felvigyázása alá bízott váraknak nyugalma't megzavarhatnák; melyre nézve következők parantsoltatnak meg: — „

„A' Barcellonai kapukon álló strázsa kommandánsok semmiféle Mozót vagy egyéb fegyveres embert ki nem bocsátanak többé a' városból, ha csak a' Várkommandáns által vidimáztatott engedelemirást nem mutat elé. A' strázsa szorosan vigyázni tartoznak, hogy a' nevezett politziai fegyveresek a' városból semmi foglyot ki ne vigyenek; mindenek fe-

lett vigyázni tartoznak a' strázsa a' titkos ruhába öltöztetett személyekre, hogy a' kiadatott parantsolatok az e-féle álnok mesterségek által meg ne csalattassanak. Ha valamely Mozó e-féle mesterkedésen rajta éretne, ezt mindjárt el kell fogni 's a' Fr. Kommandánshoz kell vinni. A' fedet szekereket 's hajókat is nagy szorgalmatossággal meg kell vizgálni, hogy az illy álnokságokat ellehessen kerülni. Ha az illy szekereken foglyok vagy fegyverek találtatnak, mindjárt le kell őket tartóztatni, 's a' t. Költ Barcelloniában Febr. 22-kén 1825-ben. Aláírta. Vice-Gróf Reicet, Kataloniai Fr. Kommandáns.“

Úgy látszik a' Barcellonai Ujságlevelekből, hogy ezen Hirdetésnek kiadattatása után némely értekezések történtek a' Francia Kommandáns és a' Barcellonai Tisztikarok között, mellyek után az által hárittatott-el a' Francia Kommandáns panaszta, hogy a' fennemlített álnok-mesterkedésekben a' Barcellonai Tisztviselők semmi részt nem vettek, 's gyaníthatóképpen csak a' Mozók tették önn' fejek szerint a' Fr. strázsa-tiszteknek megcsalattatásokra ezen próbát, a' nélkül, hogy valami e-féle a' Tisztikaroktól meghatalmaztatva lettek volna, melyre nézve a' Francia Kommandáns ki is nyilatkoztatta, hogy a' Mozók ezen cselekedetért büntetessenek meg; az említett Ri u nevű fogolyra nézve, ki még ekkor meg nem öletett volt, rendelés tétetett, hogy haladék nélkül vitetessék vissza Barcellonába, 's a' t. —

Reicet.

Újabb Tudósítások.

Francia Ország. — Azon Francia' káranak, kiknek jószágait a' Státus a' kivándorlásért elvette és eladta volt, visszatérítettését tárgyzó törvényjovalat, a' Követek' kamarájában 259 vokssokkal 124 ellen meghatározottatott. Már most

a' Páizek' kamarája elibe adattatik haladék nélkül a' dolog.

Görög Ország. — A' Direktorium rend kívül való Biztosságot nevezetti, a' melly 9 tagokból áll, és a' van rá bizattatva, hogy a' lázzasztókra mondjon ítéletet, még pedig olly nagy hatalommal, hogy semmi tovább való apellálásnak ne legyen helye.

Észak Amerika: — Febr. 9-dikén végképpen meghatározott, hogy ki legyen a' jövő 4 esztendő alatt ezen Republikának Elölülője. A' Candidátusok ezek voltak: Adams, Jackson, és Crawford. A' tartományokban olly nagyon megoszlottak köztök a' voksok, hogy egyik se kapott annyi számú voksot, a' mennyit absoluta többségnek neveznek, és a' mennyi megkívántatik, hogy valamelyik Candidátus annál fogva Elölülővé legyen. Tehát a' Képviselők' kamarája tett köztök határozást golyobisok által, melynek a' lett a' resultatuma, hogy Quinci-Adams 13, Jackson 7, és Crawford 4 golyobist kapott.

Irlandia: — Az itt kijövő Ujságok egy levelet adtak ki, a' mellyet O-Connel Londonból írt a' Dublini Cath. Egyesület Elölülőjéhez: — „Kötelességem, így azoll O-Connel, a' következő megjegyzéseket közleni vélletek: Ma 3-dikszor olvastatik fel a' Dublini Egyesület' elnyomását tárgyazó törvényjavallat; hanem még belé fognak 10 napok telni, míg végre hajthatatik. Reménlem, hogy addig megjelenhetek Irlándiában, hogy a' Catholikusok' méltóságával 's javával megegyező 's a' törvényekkel 's engedelmességgel nem ellenkező intézeteket előre megtehessük Jelenthetem, hogy a' Religiói Szabadság' ügye Angliában mind nagyobb nagyobb lépéseket tesz. A' két házak által e' végre ki-

neveztetett Biztosságoknak vizsgálódásai ezen tekintetben sok jót tettek; a' mi ügyünk az Anglusoknál naponként fogatosodik, még pedig a' mi legjobb, békességes módon. Olly szerencsés vagyok, hogy meggyőződéssel remélhetem, hogy Felszabadulásunk ezen ülésekben meg fog határozatni, 's az én örömöm annyival nagyobb, hogy a' mi Felszabadulásunkat illető törvényjavallatnak megkészítését nékem engedték, a' melly ha megerőssítettik, a' Catholikusok és Protestánsok a' polgáriusokra nézve egyenlő lábra fognak állittatni, kivéve a' thronusi következt, melynek megváltozását nállunk különben is senki se kívánja, 's az Angliai és Irlandiai Lord Cancellarius' helyét. Töllünk többé semmi olly kezességet nem kívánnak, melly a' mi Egyházi fenytékünkkel meg nem egyez. Egy szóval a' mi Felszabadulásunk, ha megnyerjük, olyan leszen, mint minden igazságos és megvilágosodott Protestánsok, és mi magunk is kívánjuk. Nem fog ez csak Feltétel alatt való Felszabadulás lenni. A' törvényjavallatban egy Clausula fog betétedni a' Catholikus Papság' tartása eránt, a' melly szerént ennek ezután kegyességi jótételekre is modja leszen, a' helyett, hogy most csaknem alamisnakéregetésre van szüksége. Végezetre, ha felszabadulásunk, az Anglus nagy lelkűség' karakterével megegyezőleg megyen véghez, úgy minden Irlandus Catholikusnak áldani kell a' maga Protestáns polgártársát. Ha köztünk egyszer a' Religiói veszekedések megszűnnek, fel fog Országunkra hasadni a' jobb idők' hajnala. Úgy esmerem az emberi természetet, hogy a' symtomákból, mellyekre figyelmezttem, kihozhatom, hogy Felszabadulásunk nem soká ki fog mondattatni, és az egymásnak megbocsátás 's a' multakról való elfelejtkezés, békességet fognak nekünk jövődöre készíteni: — „

„O-Connel Dániel.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott a' Budweisi Kerület' Kapitányát Lobkowitz August Ő Hercezségét, az ő megkülömböztetett tulajdonságaira nézve a' Gallitziai Kormányozószerékhez Vice-Elölülővé nevezni.

Ezen ujság' elején említők, hogy a' Metternichné Ő Hercezaszszonysága egészsége annyira megromlott volna, hogy igen félteni lehet. Most pedig már azt írhatjuk szomoruan, hogy ezen Hercegné ezen Márcz. 19-kén reggeli 4-gyedfél órakor meghalálozott.

Magyar Ország.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltóztatott M. Gróf Széki Paulai Teleki Ferencz Ő N.ságát Cs. K. Kamarást, a' Fels. Királyi Magyar Helytartó Tanácsnál eddig Honorarius Titoknokot, ugyan ezen Fels. K. Helytartó Tanátsához Consiliariusá

Hasonlóképpen M. Gróf Majláth Károly Ő N.gát a' Fels. Királyi Magyar Udvari Camaránál eddig volt Honorarius Titoknokot, ugyan azon Fels. Camarához Consiliariusá, kinevezni.

A' Nagy Váradi Görög-Catholicus Cathedralis Egyházhoz következő F. T. Urak nevezettek-ki Kánonokokká: —

Varad-Olaszi Parochus, Esperest, és Consistorium' Assessora Fő Tisztelendő Simon Gábor Úr

A' Nagy Váradi Püspöki templomnál Parochus, Consistorialis és T. N. Bihar Vármegyei Tábla Biró, F. T. Korabeta András Úr.

A' Nagy Váradi Akadémiánál Természet, Nemzetek és Magyar Törvények Tudományának Professora, a' Törvények' Tudományának Doktora, és T. N. Bihar V. megye' Tábla Birója F. T. Gyöngyi Borbala Miklós Úr

Püspöki Titeknok, Nemzeti Oskolák Direktora és Theologia' Doktora F. T. Dobra János Úr.

A' Magyar Országi privilegiált Hajózási Csatornán a' melly Báts Vármegyét által vágja és Ferencz Csatornájának neveztetik, a' mult 1824-dik esztendőben 1 millio 506,757 mérő gabonát, 34,922 akó bort, 77,807 mázsa sót, és 15,121 mázsa egyéb jószágot; tudniillik fát, építéshez való matériálét, dohányt, reptzeolajat, katonaruhát, muntziót, házi butyort, eleséget 's egyéb e'félét, öszszeséggel 1 millió 82,896 és 5/8 mázsa portékát szállítottak 369 hajókon, a' mellyek között némelyik 5000—7000 mázsa terhet, sőt egy éppen 7,170 mázsát vitt. E' mellett üresen 342 hajók eveztek rajta végig.

Vas Vármegyéből. Csak igensokára, vagy talám soha sem fog a' Cultura a' világ' legképzettebb részében Európában is olyan lépcsőn állani, hogy a' lopástól, ettől az igen nagy erkölcselen-

séget és vadságot jelentő cselekedettől tartani ne kellene. Sőt el kell pirúlnunk, mikor azt tapasztaljuk, hogy éppen a pallérozatlan és vad nemzetek között fénylenek sokan azzal az érdelemmel, hogy köztök fenyték nem lévén is, hallatlan dolog náluk a lopás. Míg Európáról is ezt nem lehet mondani, mindaddig alig érdemeljük azt, hogy képzett Európaiaknak neveztessünk. — A' most múlt télen, itt Hegyfalú nevű csinos Helységben, az orozásnak egy különös neme adá magát elő, melly történetből egyszersmind megtanulhatni, mint kelljen az ismeretlen kóborlóknak hinni. — Béméne itt egy férjfiu katonaruhában öltözve a' Vendégfogadóba, hol a' többek között egy keresztet is vevén-elő, azt a' Fogadósna 700 fton árulta; de a' Fogadós azt igen sokallván, vele alkuba sem ereszkedett. Ugyan azon Vendégfogadóba érkezett azonközben egy ismeretlen bútyros Zsidó is. Ez, mintha a' keresztet soha nem látta volna, nagy kíváncsisággal nézegeté azt, 's alattomban a' Fogadósna ezt súgta: Uram! ez a' Katona nem is tudja, mit árul; az a' kereszt ezreket ér, és ha nekem az Úr annyi pénzt kölcsönöz, megveszem tőle, még talám olcsóbban is odaadja 700 ftnál. Én addig a' portékámat és e' drága keresztet is itt hagyom az Úrnál, míg Rohoncra (ide valónak mondá magát a' Zsidó) hazamegyek, és két hét múlva nagy interesttel egygyütt meghozom az Úr' pénzét. — Hitt a' Fogadós a' gonoszlelkű Izraelitának, 's ez a' katonaruhában lévő Idegentől a' keresztet 650 fton kialkudván, a' Fogadós e' summát egészen kifizette. El-mene most az Idegen is, a' Zsidó is, de mindenik másfelé, hogy semmi gyanút ne támaszszanak. A' Zsidó' bútyra, valamint a' kereszt is — a' Fogadósna maradt.

Eljövén a' határ-idő, a' Zsidó nem érkezett-meg Hegyfalura. Híjába várta őtet a' Fogadós, végre elment Rohoncra is, de a' Zsidó felől senki sem tudott hírt mondani is. — Ekkor észrejövén a' kárvallott Fogadós, a' bútyrot hiteles személyek előtt felnyitotta, de a' benne találtatott gyóles és más efféle portéka a' drága kereszttel együtt is csak 150 ftra becsültetett; következőképpen a' Fogadós 500 ftot veszte-el együgyűsége miatt.

Soprony Vármegyéből. Alig kegyetledik Hazánkban az irtózatos kutya-veszettség (dühösség) valamely tájon olly folyvást, mint a' Répcze mellett. Sok dühös ebek fordúlván-meg e' vidéken, a' körülfekvő faluk' lakosai másfél esztendőktől fogva már több szomorú következéseit tapasztalák a' veszettségnek. Sok megsebesített részszerint már megdühödött kutyákat, sertvéseket agyon kellett löni, így jártak szarvasmarhák is. Sőt haltak meg e' rémítő nyavalyában emberek is; jóllehet a' Ns. Vármegye ezen veszedelmes környülállásokra nézve a' szükséges rendelkezéseket megtenni el nem mulasztja. — Legnevezetesebb pedig egy Damonyai helységbeli fiatal embernek dühösségi állapota. Ezt a' szerencsétlen Gulyást estve a' mezőn a' múlt esztendőben egy kutyátka megmarván, néhány hetek múlva ki-üte rajta a' dühösség. 'S ő e' nyavalyájában, melly egyébaránt iszonyú Convulsiókkal és az elme' jelenlétével szokott öszveköttetve lenni, — nyugodalmasan és józan-ésszel volt, minden ismerőseit megismerte, azokkal beszélt, 's a' t. Míg azután mintegy 30 óráig tartott nyavalyájával csendesen meghalván, holt teste egyenesen kinyújtózva találtatott.